

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ "ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ,"

"Η δεύτερη ημέρα της κατασκόπου Νατάσας Ρωμανώφ απ' τούς άπαδούς της Χίτλερ. Οι έρωτές της με τὸν Γερμανὸν ἀρχικατάσκοπον Ἐλμερ φὸν Στάϊν. Η ίδιη καὶ τὰ ἔνειρα ἐνὸς μεγάλου τυχεδιώκτου. Ο «λοχαγὸς Ἐλμερ» δικτάτωρ τῆς Λεττονίας. Μιὰ θρυλικὴ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Ρωσίας. Η μυστηρώδης ἀφίξης τῆς Νατάσας Ρωμανώφ στὴ Ρίγα. Η δηλητηριασμένη σαμπάνια μιᾶς έρωτικῆς νύχτας κτλ.

ΙΑ μικρή εἰδησης πενθήμερης ήταν οι δημοσιεύσητες ήδων και λίγο παρότι στις ενθωπαίκες ἐφημερίδες, μᾶς ἀπενάπλιτες δινοὶ τοῖς «εντόιοι», οἱ αὐταπτοῦσσοι ὅταδοι τοῦ Χίτλερ, είχαν δολοφονήσης μὲν νύχτα τῆς 12ης τῷδε τὴν 13ην Αὔγουστον μὲν Ρωσίδιον ἥπικον, τὴν Νατάσας Ρωμανώφ, κατάσκοπο τῆς «Γκεπεού» καὶ μυστηρώδην σύνδεσμον μεταξὺ τῶν κοινωνιστῶν τοῦ Βερολίνου.

Η εἰδησης αὐτῆς δέν θὰ προξένησε ἀσφαλῶς κακιὰν ιδιαίτερη ἐντύπωσις στὸ εὐνοτατό κοινό, γιατὶ τὰ θύματα τοῦ χιτλερισμοῦ, ἀδικημένοι, οὐδὲ, είναι ήδη πολλάθιμα κι' ή δολοφονεῖς τῶν «έρυθροῦ» στὴ Γερμανία είναι τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸ μέσον γιὰ τὴν ἔξυντωσι τοὺς. Πολὺ λίγοι είναι ἔπεινοι ποὺ ξέρουν τὴν παράξενην προσωπικότητα τῆς Νατάσας Ρωμανώφ καὶ τὸ σατανικὸ ρόλο που ἔπαιξε κατὰ τὸν πάνευον ὡς μυστικὴ πράτωτη τῆς τοσαρικῆς «Οχράνας» καὶ κατόπιν ὡς κατάσκοπο τῆς τρομοκρατικῆς «Γκεπεού» τῶν μπολσεβίκων. «Ἐπίσης πολὺ λίγοι γιὰ τὸ ξέρουν διτὶ ή Νατάσα Ρωμανώφ, ή «Κόκκινη η παρθένος τοῦ Κρεμλίνου» — ὅπος τὴν ἔλεγον — ἔπαιξε ὡς κακὸς δαίμονος κι' ή μορφά γυνάκια τὸν Γερμανὸν ἀρχικατάσκοπον Ἐλμερ φὸν Στάϊν, τοῦ περιφήμου «λοχαγοῦ Ἐλμερ», ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους τυχοδιώκτες τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ εἶχε ἀναστατωσεῖ μετὰ τὸν πόλεμο τῆς Λεττονίας κι' ἐτοίμαζε τὴν τελείταια ἐστρατεία κατὰ τὸν Σοβίετ.

Δέν θὰ λοιτὸν διόλους ἀσκοτοῦ, ἐξ ἀφορμῆς τῆς τραγικῆς δολοφονίας αὐτῆς τῆς μυστηρώδους γυνάκας ἀπὸ τῶν «εντόιοι», ν' ἀναγέρῃ κανεὶς τὴν περιπτειώδη ζωὴν τοῦ λοχαγοῦ «Ἐλμερ» καὶ τοὺς μοιασίους ἔρωτές του μὲ τὴ Νατάσα Ρωμανώφ.

Πρὸ τοῦ πολέμου, ὁ «Ἐλμερ φὸν Στάϊν» ήταν ἐνας ἄπλος πρόστιτος τῆς «Μυστικῆς Υπηρεσίας» τοῦ Βερολίνου, ἀν' οὐ εἶχε φέρει σὲ πέρας μὲ μιὰ ἀξιοθάλαστη ἐπιδεξιότητα πολλές ἐπιζήνουνες ἀποστολές στὶς ποτεύουσες τῶν ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας.

Ἡ παγκόσμια σύρραξις τοῦ 1914 κατόπιν, τὸν ἔσπειρνα ἔνα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς κατασκοπείας μὲ τὸ βαθὺ τοῦ λοχαγοῦ καὶ τοῦ ἔδους τὴν εἰσαγόρια νὰ δεῖξῃ δῆλο τὸ ἀτρόμητο θάρρος του ὃλες τὶς ἵναντητες τοῦ δαμανιοῦ πνεύματος του κι' διὰ τὴν αὐτοκίνησην κι' ἀδάπαστη θέληση του νὰ θριαμβεῖν πάντα, σὲ κάθε μυστηριώδη ἀποστολή..

Τρεῖς φορές ὁ λοχαγὸς «Ἐλμερ» εἶχε περάσει, μόνος του, τὸ ωσούσιο μέωπο γιὰ νὰ δογματώσῃ κατὰ τὸ γερμανικὸ σύστημα τοὺς μυστικοὺς πράτωτος τοῦ Σουζουλίνον, μπουγοῦ τοῦ Τσάρου καὶ κατασκόπου τοῦ Κάισερ καὶ γιὰ νὰ βάλῃ φωτά στὶς ἀπόκτησες τῶν τοσφίμων τῆς ἐχθρικῆς στρατιᾶς. Στὴ Γαλιτική κατόπιν, ἀνατίναξε μιὰ μεγάλη γέφυρα σ' ἓνερο στρατηγικὸ σημεῖο κι' ἔδωσε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν νίκην μᾶγχος στοὺς Γερμανούς.

Κατὰ τὴν ἀνακούφη ὁ ἀρχικατάσκοπος βρισκόταν στὴ Λεττονία κι' ήταν ὁ μόνος ἀπ' δῆλοντας ποὺ ἀρνήθηκε νὰ καταστέσῃ τὰ δύλα. «Ἐκεῖνον ἀκριβῶς τὸν καυρὸν εἶχε στρατηγούντας τοὺς στρατηγούντας τοὺς διάστασην τοῦ φιλοδόξου βαρύων φὸν Μάντερει, ἐνὸς διεσκατομμυρίου Λεττονοῦ δημιαγωγοῦ.

Τὰ Σοβίετ τότε ἐτόπιαντονταν νὰ εἰσβάλουν στὴ Λεττονία κι' ὁ «Ἐλμερ», ἔχοντας μειοποσθήσην στὸ ἄστο του, θελήσει νὰ τὰ προλέψῃ καὶ νὰ βαδίσῃ ἐναντίον τους. Κι' ή τύχη τὸ βούθησε. Χάρις στὸ ἐξαιρετὸ πυροβόλο τοῦ ποὺ τοῦ τὸ εἶχαν προμηθεύει οἱ βαρῦντοι τῆς Βαλτικῆς, ὁ Γερμανὸς ἀρχικατάσκοπος κατέβιωσε νὰ πλησιάλωστι τὰ πρότατα στρατεύματα τοῦ Λένιν καὶ νὰ γίνη τὸ εἰδώλο τῶν ἀριστοκρατῶν τοῦ Βορρᾶ!

Μὲ τὴν ἑτοίμαρτη δύναμη τῆς εἰσήνης, η Γαλιτική ἀπάτησε ἀπὸ τὴ Γερμανία τὴν ἀνάληση τοῦ λοχαγοῦ «Ἐλμερ» στὸ Βερολίνο. Οι Γερμανοὶ ὑπερχρήσταν τότε καὶ διέταξαν πράγματα τὸν ἀρχικατάσκοπο τους νὰ ξαναγράψῃ στὰ Κεντρικά γραφεῖα τῆς «Μυστικῆς Υπηρεσίας», μὲ μεγάλος ὀφέλος τυχοδιώκτης ἀμνίθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴν του νὰ έντακτονθῇ. «Ἐγινε Λεττονός μετέρος καὶ προσήχθη μόνος του σὲ στρατηγό!»

«Ο «Ἐλμερ», χρυσοστόλιστος πενθήμερος παράστημα, θέλησε νὰ

πατεῖ τὸν ἐπικινδυνὸ ρόλο ἐνὸς νεωτερού Αννίβα. Στρατολόγησε λοιπὸν κανονύμια συντάγματα, ἀρμάτωσε τοὺς Λεττονοὺς χωρικοὺς καὶ μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς βαρύων φὸν Μάντερει, ποὺ τοῦ παραχωροῦσε τὰ ἐπιτομημένα του καὶ τὸν ἐφαρδίαζε μὲ πολυβόλο καὶ θωρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ τρελλὸς πειδὲ ἀπὸ τὴ ματωδοῦσα του καὶ τὴν ὑπερηφανεῖαν του δὲν ἤξερε τιθὲντας τὸν Σοβίετ νὰ κάνει: νὰ διασχίσῃ τὴ Γερμανία καὶ νὰ δώσῃ ἐνὸς ἀληθινόντος μάθημα στὸν Γάλλον τοῦ Κλεμαντοῦ καὶ νὰ τιμωρήσῃ στὸν Σοβίετ καὶ νὰ ἀνορθώσῃ, πρὸς ὅφελό του, τὴν αὐτοκρατορία τῶν Τσάρων;

* * *

Ο Γερμανὸς ἀρχικατάσκοπος, ἀφοῦ συνεκάλεσε πρώτα στὴ Ρίγα ἔνα κάπτως κοινού πολεμικού σταθμού, πήρε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπομέση στὴν Νατάσα τὴν επαρτεία του κατά τὴς Ρωσίας κι' ἔστειλε ἀμέσως τὴν Πρωσίαν πρὸς ἀπό τοὺς ὑπαστριακούς την Ρώσους Μέρεμοντ «Ἀβαλώφ», μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ στρατοφοργήσῃ σύνοπτα τὸν Σοβίετον.

Ο κόμις Μέρεμοντ· Αβαλώφ κατέψευσε πράγματα νὰ μάζεψῃ πέντε χιλιάδες Ρώσους ἔξοιτους καὶ νὰ τὸν στεῦῃ ἀμέσως στὴ Ρίγα. Ο «εποχαγὸς Ἐλμερ» ἀρχίστηκε τότε νὰ φοβερεῖ τὸν πάντας καὶ τὰ πάντα. Κι' αὐτὴ η περιπέτεια, καθὼς βλέπετε, μποροῦσε νὰ γίνη ἀφορμὴ τῆς ἐργίζεων ἐνὸς νέου πολέμου. Τὸν ὑπουργεῖτη τῶν Εξωτερικῶν τῆς Εργωτῆς είχαν ἀναστοιθῆ. Η πρώτη ἐνέργεια τους ήταν νὰ ειδοποιήσουν τὰς ἐψημερίδες νὰ μὴ ἀναφέρουν τίποτα γι' αὐτὴν τὴν ἐπόπειαν. «Ἐπειδὴ, κινητοποιήσαν ἀμέσως πρὸς τὴ Ρίγα δῆλος τὸν πόλεμον μεταξύ τοῦ πράτωτος τοὺς, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐξουδετερώσουν μὲ εἴθε τοῦ πρώτου τοῦ νεοντίστα της.

Σ' αὐτὸν τὸ μεταξὺ ὁ «Ἐλμερ» συνέτασε τὶς ιστορικὲς ἡμερήσιες διαταγές του. «Οχτώ Ι ερμανῷ στρατηγῷ καὶ εἴκοσι στρατιωτάχαιροι, ποὺ εἶχαν ἀπομείνει ἀνεργοὶ μὲ τὴν ἡττα τῆς ζώρους τους, ποὺ εποτέλοιδαν τὸ ἐπιτελεῖο του. Κι' ή ἀπειρούσεις ἀρχίστηκαν δίκιος καμιὰ ἀργοτούρα. Απὸ τὴ Ρίγα ή «στρατιά» τοῦ «Ἐλμερ» ξεκίνησε γιὰ τὴν κατάτηση τοῦ ὑπόλοιπον τῆς Λεττονίας κι' ἔπειτα πέρασε στὴν Εσθονία, παρόντας μὲ τὴ μεγαλειτερού εὐκολία καθέ την περιποτασίαν.

Ο στρατηγὸς «Ἐλμερ», στὸν πολεμού, διέταξε τότε νὰ ἐκδοθῇ γαστρονόμια καὶ πατέστωση τὸ σχέδιο τῆς πορτής. Τὸν διάπολον διέπειρε την Ρωσίαν.

Οι Σύνταγμοι δύοις αὐτὴν τὴ φορά εἶδαν ὅτι σπερτούν μὲ κάθε τρόπο. Πέντε ἀγγίκια καθορπάτηκαν ἔξοιτησαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ Πόρτονοιτο γιὰ τὴ Ρίγα κι' ή Γαλλία έστειλε πιστούσα στὴ Λεττονία μὲ τὸ στρατιωτικὸ ἐπωτοπόλιο γιὰ ν' ἀναδιοργάνωση τὸν ἀμνικὸ στρατο της καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἔνα ἐχθρό φεῦγα κατὰ τὸ Φερμανόντος ἀρχικατάσκοπον. Πρὸ τοῦ διάπολος στὴ Λεττονία, ή «Γκεπεού» είχε στεῖλει κιόλας στὸ ὄχυρο καὶ στὴ πατανάτερα δραγγάνη της: τὴν κατάσκοπο Νατάσα Ρωμανώφ, τὴν ἑτοίμαζομένη «Κόκκινην Παρθένον τοῦ Κρεμλίνου», ἐξ αὐτας τοῦ αὐτορούσον δολοφόνου.

Ο πόλεμος πάντα στὶς μυστηριώδεις ἀποστολές της... Η Νατάσα Ρωμανώφ έστειλε στὴ Ρίγα ὃς ἐξόριστη Ρωσίδα ποιητήσασαν στὸν πόλεμον την Ανακούφησην την Σοβίετ καὶ τὴν παραδόση στὸν Σοβίετον δημιουργήσασαν τὴν έντομαζομένη «Κόκκινην Παρθένον τοῦ Κρεμλίνου», ἐξ αὐτας τοῦ αὐτορούσον δολοφόνου.

Ο «Ἐλμερ», κατενθυσιασμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν καινούργια εἰνονια τῆς τύχης, δέχτηκε τὴν ἐξόριστη πρωγκήτησα στὴν πολιτεῖα της, μὲ μεγάλη εἰγένεια, σὰν πραγματικὸς Γερμανὸς ἀριστοφόρατης. Η «Κόκκινη Παρθένος τοῦ Κρεμλίνου» ήταν περίφημη τότε γιὰ τὴ μοιραία ώμοφρα της καὶ τὰ σαγηνευτικά της θέλητρα. «Υψηλόσωμη, λεπτή, μὲ χρονοζεύσαντα μαλλιά, μὲ μάτια ποὺ εἶχαν τὸ χρώμα τῶν μενεέδων καὶ μὲ λεικά κι' εὐγενικά χέρια ἀληθινῆς ποιητήσασαν, σκορπούσαν γύρω της μὲ μάτια την οντική της κατασκόπου της.

Ο «Ἐλμερ», κατενθυσιασμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν καινούργια εἰνονια τῆς τύχης, δέχτηκε τὴν ἐξόριστη πρωγκήτησα στὴν πολιτεῖα της, μὲ μεγάλη εἰγένεια, σὰν πραγματικὸς Γερμανὸς ἀριστοφόρατης. Η «Κόκκινη Παρθένος τοῦ Κρεμλίνου» ήταν περίφημη τότε γιὰ τὴ μοιραία ώμοφρα της καὶ τὰ σαγηνευτικά της θέλητρα. «Υψηλόσωμη, λεπτή, μὲ μεγάλη εἰγένεια, σὰν πραγματικὸς Γερμανὸς ἀριστοφόρατης δέν ζργησε νὰ παρασυρθῇ στὴν πολιτεῖα της περιποτασῆς έρωτικὴ περιπέτεια. Τὰ μυστικά ποὺ τηροῦσε ψηφιδωτούς ή μιμορρήφη πρωγκήτησαν κι' οι δικ

Ο στρατηγὸς «Ἐλμερ» βρισκόταν πλέον στὸν κολοφῶνα τῆς δόξας του

γιόρτες τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων ποὺ τοὺς εἶχε κλέψει γι' αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐφορεύοντος στρατοῦ, ἡσαν πράγματα πολύτιμα βοῶματα για τὴν πολιτιστήτη ἐκπροσεταια τοῦ. Ὁ Ἐλμερ εἶχε μάθει τὸν ἄγριον πορειῶνας ποβειτικὸς στρατὸς εἶχε σημειευτροφοῦ στὰ σύνορα καὶ τὰς ἥταν ἐξωτισμένα τὰ συνοριακά φρούρια τοῦ Κρήτης καὶ τοῦ Αιγαίου νανον. Περιττὸς βέβαια εἶνε ν' ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι ἡ πληροφορίες αυτῆς τῆς Νατάσας Ρομανώφ δὲν εἶχαν καμια σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα.

* * *

Διὸ ἡμέρες ἡράπον ποὺ φάσσουν στὸ λιμένι τῆς Ρίγας τ' ἀγγλικὴ θυμητρά, ὁ Ἐλμερ εἶχε καλέσει στὴν ἔπανη τοῦ τὴν σαγηνευτικὴν πρηγκιπίσσανα καὶ εἶχε δειτήσει μαζὶ της, μὲ τὴν ἀπόφασιν γὰρ τὴν κατοχὴν καὶ νὰ δύνηται ἔτσι ἔνα τέλος σ' αὐτὸν τὸ τριγερόν εἰδίλλιο ποὺ ἀπορροφοῦντος ἀπὸ τὰ μεγαλεπίδωα σχέδιά τοῦ. Ἡ Νατάσα Ρομανώφ ποὺ ἔπιαζε ἐκεῖνο τὸ ψάριό τῆς Ποιδήνη, προστάθμος νὰ γινῇ ὅσος μποροῦντο ποὺ γονητείτη γιὰ ν' ἀποκομίσῃ κάθε ίστορία τοῦ θνατότητας της. Ὁ Ἐλμερ ὑπόστησε ἀπὸ τὸ στρατό τὸ τριτό ποτῆρι τῆς πονητικῆς παραποτήρης ὅτι εἴσισε σ' αὐτὴν μὲ ταράξενη πικρὴ γεῦση παγάκια ποὺ ἔτρεψαν τὴν διωργανή πραγκιπίσσανα νὰ γελάσῃ πονηρά καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ ἀμέσως τὰ φιλήδονα κεφάλη της. Ὁ ἔχθρός τῶν Σούτον ἤσχασε γρήγορα μέσα στὸν ἀγγαλιά τῆς φρούριον Ρωσιστῶν τὴν πίκαρα τῆς σπατάλιας καὶ πέφασε μάζη της μᾶλιστα τὸν εἰσιτισμένης ὕδρες τῆς ζωῆς του. "Υστέρα διώσεις ἀπὸ τὴν κατάτητη τῆς φύλης του, ὁ Ἐλμερ ἀρχίσει νὰ νοιώθῃ μᾶλιστα περιεργή κανεῖναι τοῦ δέν ἀγρυπνοῖ νὰ τὸν βιθυνθῇ σ' ἔνα βαθὺ κοίτη μοιραίο λιθαράγο...

Ἡ Νατάσα Ρομανώφ πῆρε τότε διὰ μινικούς ἔγγρωματα βρισκόντονα τοὺς τοέπτες τῆς στολῆς του, ἔγραψε προσεγγικά δὲλα τὰ συρτάρια τῶν ἐπιθέματος τοῦ καὶ τέλος ἔφυγε ἀπὸ τὴν βίλα τοῦ νεωτέρου Ἀννίβα. ἔχοντας μέση τὴν τσάτα τῆς ἔνα πολύτιμο ἔγγραφο ποὺ ἀπεκάλυπτε τὴν κομψή συγγραφή τοῦ ἀρχικατασόπου μὲ τὴν φέροντα τοῦ Βερερούντα.

Τὸ ποιῶν τῆς ἐποιέντης ἡμέρας, διὰ τὸ ἑπτάτης τοῦ Ἐλμερ μιτήσει τὸν κοιτῶνα του γιὰ νὰ τὸν ξεπνήσῃ, γέρησε καταπληκτός μπροστά σ' ἔνα τριπλέον πτώμα! "Ο Ἐλμερ πρὸν τῶν εἶχε δηλητηριοθῆ ἀπὸ τὴν μετριοδή Ρωσιστίδα πριγκήπισσα...

Μεταποτοσκόποι τοῦ Γερμανοῦ γραμματοσκόπου διαλέγηκαν ἀμέσως τὸν ἀνοιξιάτικα σύννεφα δὲλα τὰ κατητικὰ σχέδια τῆς Λεττονίας. Οἱ γιανοὶ στρατηγοὶ τοῦ ἐπιτελείου του, μὲ ποδεῖς κανονιές τῶν ἀγγλικῶν πορτοτόνων, ἔγκατέλειψαν τὴν περίφημη τραπά τους καὶ ἔφργαν μεταφεισμένοι σὲ «Εητιάνον», δύος ἀναφέρει στὸν Λατονημονείαντά του ὁ σοτοεινὸς αρρώνος φῶν Μάντεφελ, γιὰ νὰ σώσουν τὸ κεφάλι τους. "Οσο γιὰ τὴ στρατιὰ τοῦ Ἐλμερ, οἱ Γάλλοι ἀναποτελοῦν τῆς στρατιοτικῆς ἀποστολῆς τὴν σχόλισαν στὶς χώρες τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ ἔτσι οἱ Ρόσποι ξέριστοι ξαναγόνισαν στὴν ἀνὴρ διστυχία τους καὶ στὰ ἀπραγματοποίητα δνειρά τους...

"Οσο γιὰ τὴ Νατάσα Ρομανώφ, εἶχε κατορθώσει νὰ περάσῃ εύκολα στὴ Λιθουανία καὶ ἀπὸ ἔκει στὸ Βερολίνο γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ μετριοδή δρᾶση τῆς ὧς τὴν ἡμέρα ποὺ δολοφονήθηκε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν πορεία τῆς ἀπὸ τοὺς ἐξαγριωμένους ὀπαδούς τοῦ Χίτλερ.

ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΟΥΚΑΡ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ**ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ**

Τὸ ἀγαπητότερο φαγητό τῶν Κινέζων είνε πρῶτα - πρῶτα τὸ ρύζι καὶ καπόνια τὸ χοιρινό καὶ τὸ ἀρνίσιο κρέας. "Αντιθέτως κατασίδιο τρόφιμος δὲν τρώνε ποτὲ τους, σύντονας καὶ βιδούλιον, γιατὶ τὸ βωδί τοῦ θεωρεῖται

ὡς ἱερὸς ζῦδος τοῦ Βούδα. Ἀπὸ τὰ ποντιερικά οἱ Κινέζοι τρώνε τὶς κόττες καὶ τὶς πάτες, ποτὲ δμως τὶς χήνες καὶ τὰ περιστέραια. Η κόττα συνηθέστατα μαγειρεύεται μὲ φιλέ, στὶς ἐπίσημες δὲ ἡμέρες ψήνεται καὶ συστόλια. Εγγενεῖς εἰδῶνται θεοφορεῖται καὶ κόττα ποὺ ἔχει κόκκινα πόδια.

Στὴ Νότιο Κίνα τρέφονται τὶς πάτες γιὰ τὰ αὐγά τους. Τὰ αὐγά τὶς πάτες βράζονται σκληρά, κατόπιν περιχνήνονται μὲ ποτάσσοντα καὶ χώνονται μέσα στὸ χῶμα, δύον διατηροῦνται ἐπὸ τοῖς καὶ τέσσαρες μῆνες. Ἀφοῦ τὰ περισσευτάσσουν ἔστοι, οἱ Κινέζοι τὰ τρόφιμα πορτούν φραγκτή φρεγετική,

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ**ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ**

Ἐν περισσότερες γυναῖκες δὲν ἔχουν χαρακτῆρα, τὶς κινεθράνει ἡ καρδιὰ καὶ ἡ ηθικὴ τοὺς ἔξαρτατα ἀπὸ τὴν ἡθικὴν ἐξείνων ποὺ ἀγάπην κάθε φρούριο.

Λαμπρούγιερ

Στὶς νέες γυναῖκες ἡ φωνηριά ἀναπληρώνει τὸ πνεύμα, στὶς γονής ἀναπληρώνει τὴν δύμωρατιά.

Μοντεσκιέ

"Αὐτα σθίστη τὸ φῦλο, ὅλες ἡ γυναικεία γίνονται δύμωρες.

Πλούταρχος

"Η γυναικα ποὺ ἀγαποῦνται ἀντιπροσωπεύει γιὰ παῖς μιὰ δημόσια.

Μακάλαιη

Εἴσοδο είνε ν' ἀγήσης μιὰ ἐφουμένη σοι, διάσοδο είνε νὰ σ' ἀφηστο.

Τακεραΐν

Τὸ βρέφος είνε νὲ ἄγνωρα μᾶς μητέρας.

Μπεσέ

"Η γυναικα προσωροῦν ποὺ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἀντρες στὸν ἔφωτα, μαὶ οι αντρες τὶς ἔπειρονται στὰ φύλα.

Λαμπρούγιερ

"Αὐτα μιὰ μητέρα χάση τὴν δύμωρια τῆς, ἀπειρησαντείται γιὰ τὴν δύμωρια.

Μοντεσκιέ

"Ο καλύτερος καθηρέφτης τῆς δύμωριας μητέρας είνε τὸ μάτι τοῦ μαμαστοῦ.

Μπάσφορδ

"Η ματὰ είνε τὸ πεπτό δρυτικό γούμα.

Νινόν ντε Λανκλός

"Η ἔφωτοπεπτία είνε νὲ σαπιάντα τοῦ ἔφωτα.

Χούντ

Γυναικείς δόρυντες δὲν ἴπταγονται, ἡ πάροχον μόνο γυναικείς ποὺ δὲν ἔχουν ποτὲ νὰ φαίνονται δύματα.

Άντ. Μπερνέ

"Η ήδονη γιὰ τὴ γυναικα είνε δ.τι ὁ ἥλιος γιὰ τὸ ἄνθος. "Αν είνε μέτρια ἔχωρατε, ζωγρονει καὶ τονώνει. "Αν είνε δικατή, μαραίνει, αἴφαντε, καταστέρει.

Κόλτων

"Ενας γέρος ἔφωτεμένος είνε μιὰ τεματοδία μέσα στὴ φύση.

Λαμπρούγιερ

"Ο ἔφωτας είνε πιὸ ισχιόδος ἀπὸ τὴ φιλαντία, ἀπὸν ἀγαποῦνται μάλιστα γυναικεία ποὺ μᾶς περιφρονεῖ.

Βώβενάργικ

"Η κορεάλα καὶ γυναικα είνε ποάγματα τυχερά.

Σαίξπηρ

"Οσοι νικαρένονται, μοιάζουν μὲ τοὺς δόγηδες τῆς Βενετίας ποὺ παντερούνται τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσα. Δὲν έρει κανεὶς τὶ ἴντάρζει στὸ βυθό. Μπορεῖ νὰ ἴντάρζουν δομάτα κοχύλια καὶ μαργαριτάρια. μπορεῖ δύος νὰ ἴντάρζουν καὶ φοινοτόνες.

Χάτνε

"Η γυναικα στὸ πεπτό της πάθος ἀγαπάται τὸ φίλο της, σ' ὅλα τὰλλα τὸν ἔφωτα.

Βύρων

Στὸ φίλο μᾶς ἐμπιστευόμεστε ἐξουσίων τὸ ματιό μας. "Η φιλεύναδα μᾶς τὸ πλέονται.

Λαμπρούγιερ

"Όταν δυες ἔφωτεμένοι μαλώνονται, ἔκεινος ποὺ ἀγαπάται περισσότερο είνε καὶ προθιαστέρος νὰ ἀμαλογήσῃ πῶς ἔχει ἀδικο.

Σκόττ

"Οσο κοπτῇ καὶ ἀν είνε μιὰ γυναικα, θὰ τὰ καταλάβει δὲλα δοσα ὑπάρχουν στὸν ἔφωτα. "Οσο ἔξιτον καὶ ἀν είνε ἔνας ἀντρας, περισσότερο ἀπὸ τὰ μισά δὲν θὰ καταλάβει ποτέ.

Λαμπρούγιερ

Χωρὶς φωμή, χωρὶς κρασί πεθαίνει καὶ ἡ ἀγάπη.

Έλληνικὴ παροιμία

"Η γυναικεία είνε φιλενάδες τῶν νέων, συντρόφισες τῶν μετοικείων ἀνδρῶν καὶ νταντάδες τῶν γέρων. Σ' ἔλες λοιπόν τὶς ἡλικίες βρίσκει κανεὶς πρόφατοι νὰ διαπλέξῃ τὴν ἀνοησία τοῦ γάμου.

Βάκων

"Η ἀπίστε γυναικείς ἔχουν τοῦτο τὸ καλὸ τουλάχιστον: δὲν είνε ζηλιάρες.

Λαμπρούγιερ

"Ο ἔφωτας, διτσώς τὸν ἐννοοῦμε στὶς σημερινὴ κονιωνία, είνε καὶ ἡ ἐπαφή δική τηςδιδούμενη.

Σεμφέρ

